

Truyện cổ tích Nhật Bản ~Ngày xưa ngày xưa~

Chú bé Issunboshi

Ngày xưa ngày xưa, ở làng kia có hai vợ chồng ông lão già không có con, nên ngày ngày cầu xin trời Phật cho một mụn con. Không ngờ, bà lão có mang thật. Đủ tháng đủ ngày, bà lão sinh ra một chú bé tí hon, cao chưa đầy một ngón tay. Hai ông bà rất vui mừng và đặt tên con là "Issunboshi"- có nghĩa là "chú bé một tấc" (một "tấc" trong tiếng Nhật là "Issun", tương đương 3cm), và nuôi nấng chú thật chu đáo.

Ngày tháng trôi qua, cậu bé Issunboshi không lớn thêm tý nào nhưng rất khỏe mạnh. Một hôm, cậu nói với hai ông bà rằng "Con lên kinh đô để lập thân đây". Thế là hai ông bà bèn làm cho cậu một chiếc thuyền bằng bát ăn cơm, lấy đũa làm mái chèo, lấy kim thay cho kiếm, rồi tiễn cậu lên đường. Issunboshi chèo thuyền qua sông, thẳng hướng kinh đô mà đi.

Tới kinh đô, Issunboshi đi tìm một gia đình quyền quý và gõ cửa nói: Ta là Issunboshi. Xin cho được vào làm gia nhân. Người chủ nhà vừa nhìn thấy cậu là đã quý mến ngay và nhận cậu vào làm việc.

Chủ nhà có một cô con gái xinh đẹp. Một hôm, cô có việc đi viếng đền. Vì Issunboshi tuy nhỏ nhưng có sức mạnh và đầu óc lại thông minh nên ông chủ đã giao cho Issunboshi việc thắp từng tiểu thư lên đường. Nhưng trên đường đi, một con quỷ hiện ra định bắt tiểu thư xinh đẹp.

Issunboshi cầm chiếc gương bằng kim nhẩy về con quỷ, nhưng vì người nhỏ bé quá nên bị nó nuốt chửng. Vào đến bụng quỷ, Issunboshi cầm kim đâm ngang dọc vào bụng quỷ. Quỷ ta kêu lên "Đau quá...đau quá", phải khạc Issunboshi ra và chạy đi mất. Tiểu thư cảm động nói với Issunboshi "Nhờ có chàng mà ta được cứu thoát".

Lúc con quỷ bỏ chạy, nó để quên một chiếc chùy thần Uchide no Kozuchi, hễ vung lên là ước gì được nấy. Issunboshi lên vung chiếc chùy và cơ thể chàng cũng cao lớn dần lên. Chàng kiếm được rất nhiều vàng bạc và trở thành một chàng trai giàu có. Chàng với tiểu thư kết hôn với nhau và sống hạnh phúc trọn đời.

にほん むかしばなし 日本の昔話 ~むかし、むかし~

いっすんぼうし 一寸法師

昔々ある所にお爺さんとお婆さんが住んでいました。2人には子供がいなかったので、神様にお祈りしたところ、なんと子供を授かりました。しかし生まれた子供は指の長さにも満たない大きさで、1寸(約3センチメートル)ほどしかありませんでした。でもお爺さんとお婆さんは大変喜び、子供を「一寸法師」と名付け、大切に育てました。

一寸法師の背丈は1寸のままでしたが、元気に育っていきました。そしてある時、お爺さんとお婆さんに「私は都に行つて身を立てます」と言うので、2人は一寸法師をお椀の舟に乗せ、櫂の代わりに箸を、刀の代わりに針を持たせて見送りました。一寸法師は川を漕いで都へと向かいました。

都に着いた一寸法師は立派な屋敷を探すと、その屋敷の門を叩いて言いました。「私の名前は一寸法師。この家で働かせてくれないか」。すると屋敷の主人は一寸法師を一目で気に入り、この屋敷で働くことを許してくれました。

主人には美しい娘がいましたが、この娘がある時宮参りの旅に出掛けました。体は小さくても元気一杯で俊敏な一寸法師は、旅の間娘の身を守る役目で、娘につき添って行くことになりました。ところが道中、美しい娘をさらおうと鬼がやってきました。

一寸法師は針の刀で鬼に向かっていきましたが、体が小さいので鬼に丸呑みにされてしまいました。しかし鬼の腹の中に入ると、一寸法師は負けじと針の刀で腹の中をちくちく突き刺しました。「いたたたたた!」鬼は痛くて一寸法師を吐き出すと、恐れをなして逃げていってしまいました。「ありがとうございます。あなたのお蔭で助かりました」と娘は大変感謝しました。

鬼は逃げる時「打ち出の小槌」という、打ち振れば願った物がなんでも手に入るという不思議な小槌を置いていってしまいました。その小槌を振ると、一寸法師はみるみる体が大きくなり、金銀財宝も手にしました。立派な青年となった一寸法師は娘と結婚し、幸せに暮らしましたとさ。